

Sygn. akt VII K 844/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 września 2017 r.

Sąd Rejonowy – w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodnicząca: SSR Jolanta Korkus

Protokolant: st. sekr. sądowy Agnieszka Chojnacka

w obecności Prokuratora Olgi Gębickiej, oskarżyciela publicznego przedstawiciela (...) (...) w Ł. B. G.

po rozpoznaniu w dniach 20.04.2017r., 05.06.2017r., 05.09.2017r.

sprawy **M. W.**, syna P. i M. z domu K., urodzonego (...) w W.

oskarżonego o to, że:

I. od 22.09.2015 r. do 20.11.2015 r. urządzał gry na automacie A.

G. nr (...) w G. przy ul. (...), wbrew art. 14 ust. 1 i 23 a Ustawy z dnia 19.11.2009 r. o grach hazardowych (Dz.U.2015.612.j.t.z późn. zm.)

tj. o czyn z art. 107 § 1 kks

II. urządzał gry na automacie A. G. o nr (...) od

01.11.2015 r. do 01.12.2015 r. oraz na automacie (...) o nr (...) od 09.11.2015 r. do 01.12.2015 r. w lokalu w P. Al. (...), wbrew art. 14 ust. 1 i 23 a Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. 2015.612.j.t.z późn. zm.), popełniając przestępstwa skarbowe zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w tym samym przepisie, a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie

tj. o czyn z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks

III. od 07.07.2015 r. do 07.12.2015 r. w(...) D. w Ł. (...)

urządzał gry na automacie o nazwie (...) o nr (...), wbrew art. 14 ust. 1 i 23 a Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. 2015.612.j.t. z późn. zm.), popełniając przestępstwa skarbowe zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w tym samym przepisie, a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie

tj. o czyn z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks

IV. od 01.06.2015 r. do 02.12.2015 r. w lokalu znajdującym się w T.

przy Placu (...), urządzał gry na automatach o nazwie A. G. nr (...), A. G. nr (...), A. nr (...), A. 2 nr (...) oraz H. S. nr (...), wbrew art. 14 ust. 1 i 23a Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. 2015.612 j.t. z późn. zm.), popełniając przestępstwa skarbowe zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek

z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w tym samym przepisie, a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie

tj. o czyn z art.107 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks

V. urządził gry na automatach A. G. (...) od 08.12.2015 r. do 18.03.2016 r. oraz (...) o nr (...) od 22.12.2015r. do 18.03.2016r. w (...) D. w Ł. (...) ,wbrew art. 14 ust.1 i 23a Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. 2015.612.j.t. z późn. zm.), popełniając przestępstwa skarbowe zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w tym samym przepisie, a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks

VI. od 01.06.2015r. do 21.01.2016r. w lokalu w D. (...), urządził gry na automatach (...), A. nr (...), wbrew art. 14 ust.1 i 23a Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. 2015.612.j.t. z późn. zm.), popełniając przestępstwa skarbowe zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w tym samym przepisie, a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie

tj. o czyn z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks

VII. urządził gry na automatach (...), A. nr (...) od 01.02.2016r. do 11.04.2016r. oraz na automacie A. G. nr (...) od 12.04.2016r. do 22.06.2016r. w lokalu w D.(...) (...)-(...) Ż., wbrew art. 14 ust.1 i 23a Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. j.t. z późn. zm.), popełniając przestępstwa skarbowe zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w tym samym przepisie, a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie

tj. o czyn z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks

VIII. urządził gry na automatach: (...), (...), A. G. (...) od 11.02.2016r. do 30.05.2016r. oraz A. G. (...) od 05.03.2016r. do 30.05.2016r. w lokalu w miejscowości Osiedle (...), wbrew art. 14 ust.1 i 23aust.1 Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. 2015.612.j.t. z późn. zm.) oraz w tym samym czasie i miejscu prowadził reklamę gier hazardowych, wbrew art. 29 Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. 2015.612.j.t. z późn. zm.), popełniając przestępstwa skarbowe zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w tym samym przepisie, a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie

tj. o czyn z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks i z art. 110 a § 1 kks

1. oskarżonego **M. W.** uznaje za winnego popełnienia wszystkich zarzuconych mu czynów i za to:

a) za czyn opisany w punkcie I wyczerpujący dyspozycję art. 107 § 1 kks na podstawie art. 107 § 1 kks wymierza mu karę 30 (trzydzieści) stawek dziennych grzywny , przyjmując wartość jednej stawki na kwotę 100 (sto) złotych,

b) za czyn opisany w punkcie II wyczerpujący dyspozycję art. 107 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks na podstawie art. 107 § 1 kks wymierza mu karę 30

(trzydzieści) stawek dziennych grzywny , przyjmując wartość jednej stawki na kwotę 100 (sto) złotych,

c) za czyn opisany w punkcie III wyczerpujący dyspozycję art. 107 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks na podstawie art. 107 § 1 kks wymierza mu karę 30

(trzydzieści) stawek dziennych grzywny, przyjmując wartość jednej stawki na kwotę 100 (sto) złotych,

d) za czyn opisany w punkcie IV wyczerpujący dyspozycję art. 107 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks na podstawie art. 107 § 1 kks wymierza mu karę 30

(trzydzieści) stawek dziennych grzywny, przyjmując wartość jednej stawki na kwotę 100 (sto) złotych,

e) za czyn opisany w punkcie V wyczerpujący dyspozycję art. 107 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks na podstawie art. 107 § 1 kks wymierza mu karę 30

(trzydzieści) stawek dziennych grzywny, przyjmując wartość jednej stawki na kwotę 100 (sto) złotych,

f) za czyn opisany w punkcie VI wyczerpujący dyspozycję art. 107 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks na podstawie art. 107 § 1 kks wymierza mu karę 30

(trzydzieści) stawek dziennych grzywny, przyjmując wartość jednej stawki na kwotę 100 (sto) złotych,

g) za czyn opisany w punkcie VII wyczerpujący dyspozycję art. 107 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks na podstawie art. 107 § 1 kks wymierza mu karę 30

(trzydzieści) stawek dziennych grzywny , przyjmując wartość jednej stawki na kwotę 100 (sto) złotych,

h) za czyn opisany w punkcie VIII wyczerpujący dyspozycję art. 107 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks w zw. z art. 110a § 1kks w zw. z art. 7 § 1 kks na podstawie art. 107 § 1 kks w zw. z art. 7 § 2 kks wymierza mu karę 40 (czterdzieści) stawek dziennych grzywny , przyjmując wartość jednej stawki na kwotę 100 (sto) złotych;

2. na podstawie art. 20 § 2 kks w zw. z art. 85 § 1 i 2 kk, art. 39 § 1 kks wymierza oskarżonemu karę łączną 150 (sto pięćdziesiąt) stawek dziennych grzywny, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 100 (sto) złotych;

3. na podstawie art. 30 § 5 kks orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa i nakazuje zniszczenie dowodów rzeczowych w postaci a. (...): A. G. nr (...), A. G. o nr (...), (...) o nr (...), (...) o nr (...), A. G. nr (...), A. G. nr (...), A. nr (...), A. 2 nr (...), H. S. nr (...), A. G. (...), (...) o nr (...), (...), A. nr (...), (...), A. nr (...), A. G. nr (...), (...), (...), A. G. (...), A. G. (...);

4. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 465,36 (czterysta sześćdziesiąt pięć złotych trzydzieści sześć groszy) tytułem zwrotu poniesionych wydatków oraz kwotę 1500 (jeden tysiąc pięćset) złotych tytułem opłaty.

Sygnatura akt VIIK 844/16

UZASADNIENIE

M. W. został oskarżony o to, że:

I od 22.09.2015 r. do 20.11.2015 r. urządzał gry na automacie A.

G. nr (...) w G. przy ul. (...), wbrew art. 14 ust. 1 i 23 a Ustawy z dnia 19.11.2009 r. o grach hazardowych (Dz.U.2015.612.j.t.z późn. zm.)

tj. o czyn z art. 107 § 1 kks

II urządzał gry na automacie A. G. o nr (...) od

01.11.2015 r. do 01.12.2015 r. oraz na automacie (...) o nr (...) od 09.11.2015 r. do 01.12.2015 r. w lokalu w P. Al. (...), wbrew art. 14 ust. 1 i 23 a Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. 2015.612.j.t.z późn. zm.), popełniając przestępstwa skarbowe zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w tym samym przepisie, a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie

tj. o czyn z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks

III od 07.07.2015 r. do 07.12.2015 r. w (...) D. w Ł. (...)

urządzał gry na automacie o nazwie (...) o nr (...), wbrew art. 14 ust. 1 i 23 a Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. 2015.612.j.t. z późn. zm.), popełniając przestępstwa skarbowe zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w tym samym przepisie, a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie

tj. o czyn z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks

IV od 01.06.2015 r. do 02.12.2015 r. w lokalu znajdującym się w T. przy Placu (...), urządzał gry na automatach o nazwie A. G. nr (...), A. G. nr (...), A. nr (...), A. 2 nr (...) oraz H. S. nr (...), wbrew art. 14 ust. 1 i 23a Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. 2015.612 j.t. z późn. zm.), popełniając przestępstwa skarbowe zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w tym samym przepisie, a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie

tj. o czyn z art.107 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks

V urządzał gry na automatach A. G. (...) od 08.12.2015 r. do 18.03.2016 r. oraz (...) o nr (...) od 22.12.2015r. do 18.03.2016r. w (...) D. w Ł. (...), wbrew art. 14 ust.1 i 23a Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. 2015.612.j.t. z późn. zm.), popełniając przestępstwa skarbowe zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w tym samym przepisie, a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie,

tj. o czyn z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks

VI od 01.06.2015r. do 21.01.2016r. w lokalu w D. (...) urządzał gry na automatach (...), A. nr (...), wbrew art. 14 ust.1 i 23a Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. 2015.612.j.t. z późn. zm.), popełniając przestępstwa skarbowe zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w tym samym przepisie, a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie

tj. o czyn z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks

VII urządzał gry na automatach (...), A. nr (...) od 01.02.2016r. do 11.04.2016r. oraz na automacie A. G. nr (...) od 12.04.2016r. do 22.06.2016r. w lokalu w D. (...) (...)-(...) Ż., wbrew art. 14 ust.1 i 23a Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. j.t. z późn. zm.), popełniając przestępstwa skarbowe zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w tym samym przepisie, a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie

tj. o czyn z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks

VIII urządzał gry na automatach: (...), (...), A. G. (...) od 11.02.2016r. do 30.05.2016r. oraz A. G. (...) od 05.03.2016r. do 30.05.2016r. w lokalu w miejscowości Osiedle (...), wbrew art. 14 ust.1 i 23a ust.1 Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. 2015.612.j.t. z późn. zm.) oraz w tym samym czasie i miejscu prowadził reklamę gier hazardowych, wbrew art. 29 Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. 2015.612.j.t. z późn. zm.), popełniając przestępstwa skarbowe zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w tym samym przepisie, a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie

tj. o czyn z art. 107 § 1 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks i z art. 110 a § 1 kks

Oskarżony M. W. był prezesem zarządu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w Ł. przy ul. (...). (...) (...) Spółka prowadziła działalność gospodarczą m. in. w zakresie działalności rozrywkowej i rekreacyjnej.

(wydruk z KRS k. 2853-2855)

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej oskarżony jako prezes zarządu spółki wynajmował w różnych lokalach powierzchnię pod wstawienie automatów do gier. Następnie na wynajętej powierzchni polecał wstawienie a. (...). Oskarżony nie posiadał koncesji ani zezwolenia na urządzenie lub prowadzenie gier na automatach.

Oskarżony w dniu 22.09.2015r. zawarł z P. S. umowę dzierżawy części lokalu usługowego położonego w G. ul. (...). Do tego lokalu polecił wstawienie a. (...) A. G. nr (...). Automat ten był przeznaczony do prowadzenia gier hazardowych. W okresie od 22.09.2015 r. do dnia 20.11.2015r. na tym urządzeniu grali różni klienci tego lokalu usługowego. W dniu 20.11.2015 r. została w lokalu przeprowadzona kontrola przez funkcjonariuszy (...) M. T., J. M. , J. D. i J. P. w zakresie przestrzegania urządzania i prowadzenia gier na automatach zgodnie z ustawą z dnia 19.11.2009r. o grach hazardowych. Funkcjonariusze przeprowadzili eksperyment w postaci 25 gier na tym urządzeniu.

Eksperyment wykazał, że w grach występował element losowości, wynik gry nie zależał od grającego , w grach padały wygrane rzeczowe w postaci punktów , które umożliwiały grającemu przedłużenie gry bez konieczności wpłaty stawki za grę.

Automat ten został zatrzymany przez funkcjonariuszy.

(protokół kontroli k. 2-4, płyta k. 5, zdjęcia k. 6-7, protokół zatrzymania rzeczy k. 9-11, protokół oględzin k. 11-12, spis i opis rzeczy k. 13, pokwitowanie k. 14, zeznania S. S. k. 16-17, k. 3201, umowa k. 18, wykaz dowodów rzeczowych k. 24, umowa k. 31-34)

Oskarżony w dniu 01.11.2015r. zawarł z R. C. umowę dzierżawy części lokalu usługowego położonego w P. przy Al. (...) . Do tego lokalu polecił wstawienie a. (...) A. G. nr (...) i a. (...) (...) o nr (...). Oba te automaty były przeznaczone do prowadzenia gier hazardowych. W okresie od 01.11.2015 r. do dnia 01.12.2015r. na urządzeniu A. G. nr (...), a od dnia 09.11.2015r. do dnia 01.12.2015r. na urządzeniu (...) o nr (...) grali różni klienci tego lokalu usługowego. W dniu 01.12.2015 r. została w lokalu przeprowadzona kontrola przez funkcjonariuszy (...) M. T., J. M. , B. M. i P. K. w zakresie przestrzegania urządzania i prowadzenia gier na automatach zgodnie z ustawą z dnia 19.11.2009r. o grach hazardowych. Funkcjonariusze przeprowadzili eksperyment w postaci 10 gier na urządzeniu A. G. nr (...) oraz 16 gier na urządzeniu (...) o nr (...).

Eksperyment wykazał, że w grach na obu automatach występował element losowości, wynik gry nie zależał od grającego , w grach padały wygrane rzeczowe w postaci punktów , które umożliwiały grającemu przedłużenie gry bez konieczności wpłaty stawki za grę. Ponadto na automacie A. wygraną rzeczową w postaci punktów można było zamienić na wygraną pieniężną co zostało zrealizowane w trakcie prowadzonej gry. Natomiast na automacie (...) urządzenie wypłaciło dwie monety 5 zł do rynienki znajdującej się z prawej strony dolnego ekranu monitora.

Automaty te zostały zatrzymane przez funkcjonariuszy.

(protokół kontroli k. 301-303, płyta k. 304, zdjęcia k. 305-310, protokół zatrzymania rzeczy k. 312-313, protokół oględzin k. 316-317, spis i opis rzeczy k. 314, pokwitowanie k. 315, zeznania R. C. k. 3223-3224, k. 675-676 , zeznania Z. K. k. 3202, k. 691-692 , wykaz dowodów rzeczowych k. 328, umowa k.342-344, k. 677-678)

Oskarżony w dniu 01.06.2015r. zawarł ze S. Ś. umowę dzierżawy części lokalu usługowego (...) D. położonego w Ł. (...) Do tego lokalu polecił wstawienie a. (...) (...) nr (...) w dniu 07.07.2015r. Automat był przeznaczony do prowadzenia gier hazardowych. W okresie od 07.07.2015 r. do dnia 07.12.2015r. na w/w urządzeniu grali różni klienci tego lokalu. W dniu 07.12.2015 r. została w lokalu przeprowadzona kontrola przez funkcjonariuszy (...)M. T., P. R. , G. B. i J. D.

w zakresie przestrzegania urządzania i prowadzenia gier na automatach zgodnie z ustawą z dnia 19.11.2009r. o grach hazardowych. Funkcjonariusze przeprowadzili eksperyment w postaci kilkudziesięciu gier .

Eksperyment wykazał, że w grach występował element losowości, wynik gry nie zależał od grającego , w grach padały wygrane rzeczowe w postaci punktów , które umożliwiały grającemu przedłużenie gry bez konieczności wpłaty stawki za grę. Ponadto wygraną rzeczową w postaci punktów można było zamienić na wygraną pieniężną co zostało zrealizowane w trakcie prowadzonej gry.

Automat ten został zatrzymany przez funkcjonariuszy.

(protokół kontroli k. 703-705, płyta k. 706, zdjęcia k. 707-710, protokół zatrzymania rzeczy k. 712-713, protokół oględzin k. 716-717, spis i opis rzeczy k. 714, pokwitowanie k. 715, zeznania M. B. (1) k. 720-721 , zeznania A. O. k. 3202, k. 723-724, zeznania S. Ś. k. 3203, k. 1323-1324, wykaz dowodów rzeczowych k. 731, umowa k. 813-816)

Oskarżony jako prezes (...) sp. z o.o. wynajął lokal w T. przy Pl. (...). W lokalu zatrudnił M. B. (2) jako pracownika obsługi. Do lokalu wstawił a. (...) A. G. nr (...), A. G. nr (...), (...) nr (...), (...) 2 nr (...) oraz H. (...) nr (...). Wszystkie te automaty były przeznaczone do prowadzenia gier hazardowych. W okresie od dnia 01.06.2015 r. do dnia 02.12.2015r. na w/w urządzeniach grali różni klienci tego lokalu. W dniu 02.12.2015 r. została w lokalu przeprowadzona kontrola przez funkcjonariuszy (...) B. M., J. D., J. P. i M. B. (3) w zakresie przestrzegania urządzania i prowadzenia gier na automatach zgodnie z ustawą z dnia 19.11.2009r. o grach hazardowych. Funkcjonariusze przeprowadzili eksperyment w postaci gier na automatach do gier znajdujących się w tym lokalu.

Na automacie A. G. nr (...) funkcjonariusze przeprowadzili około 27 gier. Na automacie A. G. nr (...) funkcjonariusze przeprowadzili około 30 gier. Na automacie (...) nr (...) funkcjonariusze przeprowadzili około 10 gier. Na automacie (...) nr (...) funkcjonariusze przeprowadzili około 19 gier. Na automacie H. (...) nr (...) funkcjonariusze przeprowadzili około 27 gier. Eksperyment wykazał, że we wszystkich grach na każdym automacie występował element losowości, wynik gry nie zależał od grającego , w grach padały wygrane rzeczowe w postaci punktów , które umożliwiały grającemu przedłużenie gry bez konieczności wpłaty stawki za grę. Ponadto wygraną rzeczową w postaci punktów można było zamienić na wygraną pieniężną co zostało zrealizowane w trakcie eksperymentu.

Automaty te zostały zatrzymane przez funkcjonariuszy.

(protokół kontroli k. 1007-1011, płyta k. 1012, zdjęcia k. 1013-1018, protokół zatrzymania rzeczy k. 1020-1021, protokół oględzin k. 1029-1030, spis i opis rzeczy k. 1022, pokwitowanie k. 1023, zeznania M. B. (2) k. 3204, k. 1026-1027 , umowa o pracę k. 1019, wykaz dowodów rzeczowych k. 1034)

Oskarżony w dniu 01.06.2015r. zawarł ze S. Ś. umowę dzierżawy części lokalu usługowego (...) D. położonego w Ł. (...) Do tego lokalu polecił wstawienie a. (...) A. G. nr (...) w dniu 08.12.2015r. oraz a. (...) (...) nr (...) w dniu 22.12.2015r. Oba automaty były przeznaczone do prowadzenia gier hazardowych. W okresie od wstawienia automatów do dnia 18.03.2016 r. na w/w urządzeniach grali różni klienci tego lokalu. W dniu 18.03.2016 r. została w lokalu przeprowadzona kontrola przez funkcjonariuszy (...) M. B. (3) , G. B. i P. K. w zakresie przestrzegania urządzania i prowadzenia gier na automatach zgodnie z ustawą z dnia 19.11.2009r. o grach hazardowych. Funkcjonariusze przeprowadzili eksperyment w postaci gier automatach do gier znajdujących się w tym lokalu.

Na automacie (...) nr (...) funkcjonariusze przeprowadzili około 10 gier. Na automacie A. G. nr (...) funkcjonariusze przeprowadzili około 29 gier.

Eksperyment wykazał, że w grach występował element losowości, wynik gry nie zależał od grającego , w grach padały wygrane rzeczowe w postaci punktów , które umożliwiały grającemu przedłużenie gry bez konieczności wpłaty stawki za grę. Ponadto wygraną rzeczową w postaci punktów można było zamienić na wygraną pieniężną co zostało zrealizowane w trakcie prowadzonej gry.

Automaty te zostały zatrzymane przez funkcjonariuszy.

(protokół kontroli k. 1255-1257, płyta k. 1258, zdjęcia k. 1259-1263, protokół zatrzymania rzeczy k. 1265-1266, protokół oględzin k. 1269-1270, K. 1284-1286, spis i opis rzeczy k. 1267, pokwitowanie k. 1268, zeznania P. W. k. 3202-3203, k. 1273-1274 , zeznania U. M. k. 3203, k. 1276-1277 , zeznania S. Ś. k. 3203, k. 1323-1324 , umowa k. 1278-1280, wykaz dowodów rzeczowych k. 1295)

Oskarżony w dniu 31.05.2015r. zawarł z (...) P. B. umowę dzierżawy części lokalu (...)P. B. położonego w D. przy Pl. (...). Do tego lokalu polecił wstawienie automatów do gier A. nr (...) oraz A. H. w dniu 01.06.2015r.

Oba automaty były przeznaczone do prowadzenia gier hazardowych. W okresie od wstawienia automatów do dnia 21.01.2016 r. na w/w urządzeniach grali różni klienci tego lokalu. W dniu 21.01.2016 r. została w lokalu przeprowadzona kontrola przez funkcjonariuszy (...) M. T., G. B. , P. K. i J. D. w zakresie przestrzegania urządzania i prowadzenia gier na automatach zgodnie z ustawą z dnia 19.11.2009r. o grach hazardowych. Funkcjonariusze przeprowadzili eksperyment w postaci gier automatach do gier znajdujących się w tym lokalu.

Na automacie (...) H. (...) funkcjonariusze przeprowadzili około 57 gier. Na automacie A. nr (...) funkcjonariusze przeprowadzili około 13 gier.

Eksperyment wykazał, że na obu automatach w grach występował element losowości, wynik gry nie zależał od grającego , w grach padały wygrane rzeczowe w postaci punktów , które umożliwiały grającemu przedłużenie gry bez konieczności wpłaty stawki za grę. Ponadto wygraną rzeczową w postaci punktów można było zamienić na wygraną pieniężną co zostało zrealizowane w trakcie prowadzonej gry.

Automaty te zostały zatrzymane przez funkcjonariuszy.

(protokół kontroli k. 1486-1488, płyta k. 1489, zdjęcia k. 1490-1493, protokół zatrzymania rzeczy k. 1497-1498, protokół oględzin k. 1501-1502, spis i opis rzeczy k. 1499, pokwitowanie k. 1500, zeznania I. W. k. 3225, k. 1506-1507 , zeznania P. B. k. 3225, k. 1509-1510 , zeznania K. F. k. 3226, k. 1614-1615, k. 1840-1841 , S. M. (1) z d. G. k. 3226, k. 1618-1619, k. 1991-1992 , umowa k. 1786-1789, wykaz dowodów rzeczowych k. 1512)

Po zatrzymaniu automatów do gier A. nr (...) oraz A. H. przez funkcjonariuszy celnych oskarżony w dniu 01.02.2016 r. wstawił do tego lokalu automaty do gier (...) i A. nr (...).

Oba automaty były przeznaczone do prowadzenia gier hazardowych. W okresie od wstawienia automatów do dnia 11.04.2016 r. na w/w urządzeniach grali różni klienci tego lokalu. W dniu 11.04.2016 r. została w lokalu przeprowadzona kontrola przez funkcjonariuszy (...) M. T., G. B. , P. R. i J. D. w zakresie przestrzegania urządzania i prowadzenia gier na automatach zgodnie z ustawą z dnia 19.11.2009r. o grach hazardowych. Funkcjonariusze przeprowadzili eksperyment w postaci gier na automatach do gier znajdujących się w tym lokalu.

Na automacie (...) nr (...) funkcjonariusze przeprowadzili około 24 gier. Na automacie A. G. nr (...) funkcjonariusze przeprowadzili około 48 gier.

Eksperyment wykazał, że na obu automatach w grach występował element losowości, wynik gry nie zależał od grającego , w grach padały wygrane rzeczowe w postaci punktów , które umożliwiały grającemu przedłużenie gry bez konieczności wpłaty stawki za grę. Ponadto wygraną rzeczową w postaci punktów można było zamienić na wygraną pieniężną co zostało zrealizowane w trakcie prowadzonej gry.

Automaty te zostały zatrzymane przez funkcjonariuszy.

(protokół kontroli k. 1821-1823, płyta k. 1824, zdjęcia k. 1825-1831, protokół zatrzymania rzeczy k. 1834-1935, protokół oględzin k. 1838-1839, spis i opis rzeczy k. 1836, pokwitowanie k. 1837, k. 1844-1846, zeznania P. B. k. 3225,

k. 1509-1510, zeznania K. F. k. 3226, k. 1614-1615, k. 1840- 1841 , S. M. (1) z d. G. k. 3226, k. 1618-1619, k. 1991-1992 , wykaz dowodów rzeczowych k. 1860)

Po zatrzymaniu automatów do gier (...) i A. nr (...) oskarżony wstawił do tego samego lokalu automat do gier A. G. nr (...) w dniu 12.04.2016 r.

Automat ten , tak jak poprzednie, był przeznaczony do prowadzenia gier hazardowych. W okresie od wstawienia automatu do dnia 22.06.2016 r. na w/w urządzeniu grali różni klienci tego lokalu. W dniu 22.06.2016 r. została w lokalu przeprowadzona kontrola przez funkcjonariuszy (...) M. T., G. B. , P. R. i J. D. w zakresie przestrzegania urzędowania i prowadzenia gier na automatach zgodnie z ustawą z dnia 19.11.2009r. o grach hazardowych. Funkcjonariusze przeprowadzili eksperyment w postaci gier na wyżej opisanym automacie. Funkcjonariusze przeprowadzili około 21 gier w ramach eksperymentu na automacie A. G. nr (...).

Eksperyment wykazał, że na automacie w grach występował element losowości, wynik gry nie zależał od grającego , w grach padały wygrane rzeczowe w postaci punktów , które umożliwiały grającemu przedłużenie gry bez konieczności wpłaty stawki za grę. Ponadto wygraną rzeczową w postaci punktów można było zamienić na wygraną pieniężną co zostało zrealizowane w trakcie prowadzonej gry.

Automat ten został zatrzymany przez funkcjonariuszy.

(protokół kontroli k. 1975-1977, płyta k. 1978, zdjęcia k. 1982, protokół zatrzymania rzeczy k. 1984-1985, protokół oględzin k. 1988-1989, k. 1994-1995, spis i opis rzeczy k. 1986, pokwitowanie k. 1987, zeznania P. B. k. 3225, k. 1509-1510, zeznania K. F. k. 3226, k. 1614-1615, k. 1840- 1841 , S. M. (1) z d. G. k. 3226, k. 1618-1619, k. 1991-1992, wykaz dowodów rzeczowych k. 2002)

Oskarżony w dniu 01.06.2015r. zawarł z B. C. umowę najmu jednego pomieszczenia położonego na Osiedlu (...) gm. U.. Do tego lokalu polecił wstawienie automatów do gier (...), (...), A. G. (...) w dniu 11.02.2016r. oraz a (...) A. G. nr (...) w dniu 05.03.2016r. Automaty te były przeznaczone do prowadzenia gier hazardowych. Na w/w urządzeniach grali różni klienci tego lokalu. W dniu 30.05.2016 r. została w lokalu przeprowadzona kontrola przez funkcjonariuszy (...) M. T., P. R. , G. B. i P. K. w zakresie przestrzegania urzędowania i prowadzenia gier na automatach zgodnie z ustawą z dnia 19.11.2009r. o grach hazardowych. Funkcjonariusze przeprowadzili eksperyment w postaci kilkudziesięciu gier . Na automacie (...) nr (...) funkcjonariusze przeprowadzili około 20 gier. Na automacie A. G. nr (...) funkcjonariusze przeprowadzili około 52 gier.

Na automacie (...) nr (...) funkcjonariusze przeprowadzili około 20 gier.

Na automacie A. G. nr (...) funkcjonariusze przeprowadzili około 48 gier.

Eksperyment wykazał, że w grach występował element losowości, wynik gry nie zależał od grającego , w grach padały wygrane rzeczowe w postaci punktów , które umożliwiały grającemu przedłużenie gry bez konieczności wpłaty stawki za grę. Ponadto wygraną rzeczową w postaci punktów można było zamienić na wygraną pieniężną co zostało zrealizowane w trakcie prowadzonej gry.

W automatach (po odliczeniu pieniędzy wrzuconych celem przeprowadzenia eksperymentów) stwierdzono kwoty:

- (...) nr (...) - kwota 2820,00 zł,
- A. G. nr (...) - kwota 5300,00 zł,
- (...) nr (...) kwota 2770,00 zł,
- A. G. nr (...) kwota 6420,00 zł.

Razem kwota środków pieniężnych wyjeta z automatów wyniosła 17310 zł.

Wszystkie w/w automaty zostały zatrzymane przez funkcjonariuszy celnych.

(protokół kontroli k. 1896-1899, płyta k. 1900, zdjęcia k. 1901-1910, protokół zatrzymania rzeczy k. 1911-1912, protokół oględzin k. 1917-1919, spis i opis rzeczy k. 1913, pokwitowanie k. 1914, zeznania M. K. k. 1922-1923 , zeznania B. C. k. 3227, k. 1969-1970 , wykaz dowodów rzeczowych k. 1972, umowa k. 1949-1952)

Oskarżony nie był nigdy karany.

(dane o karalności k. 2924)

Oskarżony M. W. nie przyznał się do popełnienia zarzuconego mu czynu. W postępowaniu przygotowawczym skorzystał z prawa do odmowy wyjaśnień. Na rozprawie wyjaśnił , że był przekonany , że jego działalność jest działalnością legalną. Akt oskarżenia obejmuje czyny zaistniałe po dniu 03.09.2015r. czyli po wejściu w życie znowelizowanej ustawy o grach hazardowych w czerwcu 2015r. Ustawodawca w tej nowelizacji zagwarantował okres przejściowy w art. 4 obowiązujący od 03.09.2015r. do 01.07.2016r. Z tego artykułu wynikało, że okres przejściowy dotyczy wszystkich przedsiębiorców działających w zakresie urządzania gier. Potwierdzali to prawnicy, z którymi współpracował w tamtym okresie. Zapewniali go, że działalność jaką będzie kontynuował po dniu 03.09.2015r. będzie działalnością legalną , nie naruszającą obowiązującego prawa. Ponadto oskarżony powołał się na okoliczność, że z opinii profesorów prawa W. C., R. Z. i A. F. wynikało, że okres przejściowy dotyczy przedsiębiorców takich jak on czyli działających bez koncesji na urządzanie gier. Jeśli chodzi o działalność przed dniem 03.09.2015 r. obowiązywała wadliwa ustawa z 2009 r. o grach hazardowych . Wadliwość polegała na niepoddaniu procesowi notyfikacji tej ustawy Komisji Europejskiej , w związku z czym przepisów ustawy art. 6 i art. 14 uznawanych za techniczne nie można było stosować. Sąd Najwyższy wielokrotnie zajmował stanowisko, że nie powinny być konstruowane akty oskarżenia w oparciu o te przepisy i nie powinny być one podstawą negatywnych skutków prawnych. Od 2012 r. sądy powszechne na terenie kraju umarzały postępowania , bądź wydawały wyroki uniewinniające w analogicznych sprawach. Oskarżony zaznaczył, że od początku działalności w 2010 r. płacił wszystkie należne podatki do Skarbu Państwa. Urzędy Skarbowe nigdy nie kwestionowały źródła pochodzenia tych podatków. Urzędy Celne również wielokrotnie kontrolowały spółki , którymi zarządzał i nigdy nie zostały wykazane jakiegokolwiek nieprawidłowości. Nigdy nie miał zamiaru łamać prawa. Gdyby miał jakiegokolwiek wątpliwości zaprzestałby tej działalności. W dniu 30.06.2016r. zakończył wszelką działalność związaną z prowadzeniem gier. Oskarżony odmówił odpowiedzi na pytania Sądu i oskarżycieli Prokuratora i przedstawiciela (...)(...) w Ł..

(wyjaśnienia oskarżonego M. W. k. 3221-3222)

Sąd odmówił akceptacji wyjaśnieniom oskarżonego. Poza sporem jest, że oskarżony organizował gry na automatach w lokalach i okresach wymienionych w akcie oskarżenia. Nie posiadał koncesji na prowadzenie kasyna ani zezwolenia na urządzanie gier losowych. Oskarżony w tym zakresie nie kwestionował czynów opisanych w akcie oskarżenia. Oskarżony nie kwestionował również hazardowego charakteru zatrzymanych w sprawie automatów do gier. Dowodzenie przez oskarżonego, że w/w działalność prowadził w uzasadnionym przekonaniu, że działa zgodnie z prawem razi naiwnością. Oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę z tego , że poglądy wyrażane przez oskarżonego i cytowanych przez niego prawników nie zyskały powszechnej akceptacji.

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w kilku sprawach , w których pojawiła się kwestia niedopełnienia obowiązku wynikającego z dyrektyw obowiązku notyfikacji Komisji Europejskiej projektów Krajowych regulacji prawnych wyrażał pogląd , że konsekwencją naruszenia tego obowiązku powinno być niestosowanie nie notyfikowanej regulacji prawnej przez organy krajowe, w szczególności przez sądy. Sąd nie zgadza się z wyżej wyrażonym stanowiskiem . Sąd podziela poglądy Sądu Najwyższego wyrażone w postanowieniach Sądu Najwyższego z dnia 08 stycznia 2014 r. w sprawie IV KK 183/13 oraz z dnia 28 listopada 2013r. w sprawie I KZP 15/13 , że taka normatywna konsekwencja naruszenia obowiązku notyfikacji nie wynika z żadnego wyraźnego przepisu dyrektywy

98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2006r. , ani z żadnej regulacji traktatowej. Ponadto wyroki Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej wiążą sądy krajowe w konkretnej sprawie rozpatrywanej przez Trybunał, zaś powoływanie się na te wyroki w innych sprawach dokonuje się wyłącznie w drodze uznania mocy argumentów prezentowanych przez ten Trybunał. TSUE nie jest właściwy do dokonywania wykładni lub stwierdzenia, że przepisy prawa krajowego nie obowiązują. Zajmuje się on bowiem wykładnią prawa unijnego, a nie krajowego.

A zatem wykładnia prawa krajowego należy do stosujących to prawo organów krajowych, w tym przypadku do sądów powszechnych. Niezależnie od tego, że Sądy polskie są niezawisłe i podlegają tylko Konstytucji RP oraz ustawom, to nie mają prawa samodzielnie stwierdzić niezgodności przepisu ustawy z umową międzynarodową, czy z Konstytucją RP. Cięży bowiem na nich konstytucyjny obowiązek poszanowania i przestrzegania ustaw tak długo , dopóki ustawa ta nie utraciła mocy obowiązującej. Zakwestionowane przepisy mogą być niestosowane dopiero wtedy, gdy Trybunał Konstytucyjny Rzeczypospolitej Polskiej wydał wyrok usuwający te przepisy z porządku prawnego stwierdzając ich niekonstytucyjność. Naruszenie wynikające z dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2006r. (Dz. U. L. 363, s. 81) obowiązku notyfikacji przepisów technicznych ma charakter naruszenia trybu ustawodawczego , którego konstytucyjność może być badana w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym. Do czasu podjęcia przez Trybunał Konstytucyjny stosownego rozstrzygnięcia , brak jest podstaw do odmowy stosowania przepisów ustawy o grach hazardowych , w tym jej art. 6 ust. 1 i art. 14 ust. 1.

Oskarżony miał pełną świadomość tego, że sądy powszechne wyrażają również takie poglądy , w tym Sąd (...) w P.. Powyższy pogląd tutejszy Sąd (...) prezentował m.in. w postanowieniach w sprawach (...)z dnia (...)z dnia (...)z dnia (...) z zażalenia (...) Sp. z o.o. na postanowienia Naczelnika U. (...)w P. w przedmiocie dowodów rzeczowych w postaci automatów do gier.

W tym czasie Prezesem Zarządu (...) Sp. z o.o. był M. W., więc znał treść orzeczeń zapadłych w w/w sprawach.

Sąd dał wiarę osobowym źródłom dowodowym w postaci zeznań świadków: S. S., R. C., Z. K., M. B. (1), A. O., S. Ś., M. B. (2), P. W., U. M., I. W., P. B., K. F., S. M. (2), M. K. i B. C.. Świadkowie ci większości mieli wiedzę w zakresie wynajmu poszczególnych lokali dla wstawiania automatów do gier, obsługi klientów. Natomiast nie mieli wiedzy odnośnie charakteru znajdujących się w lokalach automatów. Wyjątek stanowią świadkowie M. B. (1), P. W. i M. K.. M. B. (1) i P. W. grali na automatach w (...) D.. Oboje potwierdzają, że nie mieli wpływu na wynik gry, a automat wypłacał wygrane. M. K. był pracownikiem obsługi w lokalu na Osiedlu (...). On również potwierdzał, że urządzenia do gry w tym lokalu wypłacały wygrane.

Sąd zaaprobował zeznania świadka W. G., który świadczył usługi serwisowe m. in. na rzecz firmy (...). Z jego zeznań także wynika, że wszystkie urządzenia, jakie serwisował, wypłacały wygrane pieniężne. Eksperymenty prowadzone przez funkcjonariuszy celnych na opisanych w protokołach kontroli urządzeniach, wskazują na występujący w grach dostępnych na urządzeniach element losowości, grający nie miał wpływu na wynik gry , który był zależny tylko od urządzenia, w grach padały wygrane rzeczowe w postaci punktów, które umożliwiały grającemu przedłużenie gry bez konieczności wpłaty stawki za udział w grze, wygraną rzeczową można było zamienić na wygraną pieniężną, co zostało także dokonane w trakcie prowadzonych gier. Gry na automatach będące przedmiotem zainteresowania w tej sprawie, to gry w rozumieniu 2 ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz.U. Nr 201, poz. 1540 ze zm.).

Pozostałe zebrane dowody podlegają aprobacie Sądu jako nie budzące wątpliwości.

Stąd też opierając się o tak zgromadzony materiał dowodowy Sąd przypisał

oskarżonemu M. W. popełnienie następujących przestępstw:

I wyczerpującego dyspozycję **art. 107 § 1 kks polegającego na tym, że** od 22.09.2015 r. do 20.11.2015 r. urządził gry na automacie A.

G. nr (...) w G. przy ul. (...), wbrew art. 14 ust. 1 i 23 a Ustawy z dnia 19.11.2009 r. o grach hazardowych (Dz.U.2015.612.j.t.z późn. zm.);

II wyczerpującego dyspozycję **art. 107 § 1 kks zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks polegającego na tym, że** urządził gry na automacie A. G. o nr (...) od 01.11.2015 r. do 01.12.2015 r. oraz na automacie (...) o nr (...) od 09.11.2015 r. do 01.12.2015 r. w lokalu w P. Al. (...), wbrew art. 14 ust. 1 i 23 a Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. 2015.612.j.t.z późn. zm.), popełniając przestępstwa skarbowe zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w tym samym przepisie, a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie;

III wyczerpującego dyspozycję **art. 107 § 1 kks zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks polegającego na tym, że** od 07.07.2015 r. do 07.12.2015 r. w (...) D. w Ł. (...) urządził gry na automacie o nazwie (...) o nr (...), wbrew art. 14 ust. 1 i 23 a Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. 2015.612.j.t. z późn. zm.), popełniając przestępstwa skarbowe zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w tym samym przepisie, a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie ;

IV wyczerpującego dyspozycję **art. 107 § 1 kks zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks polegającego na tym, że** od 01.06.2015 r. do 02.12.2015 r. w lokalu znajdującym się w T. przy Placu (...), urządził gry na automatach o nazwie A. G. nr (...), A. G. nr (...), A. nr (...), A. 2 nr (...) oraz H. S. nr (...), wbrew art. 14 ust. 1 i 23 a Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. 2015.612.j.t. z późn. zm.), popełniając przestępstwa skarbowe zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w tym samym przepisie, a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie;

V wyczerpującego dyspozycję **art. 107 § 1 kks zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks polegającego na tym, że** urządził gry na automatach A. G. (...) od 08.12.2015r. do 18.03.2016r. oraz (...) o nr (...) od 22.12.2015r. do 18.03.2016r. w (...) D. w Ł. (...), wbrew art. 14 ust.1 i 23a Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. 2015.612.j.t. z późn. zm.), popełniając przestępstwa skarbowe zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w tym samym przepisie, a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie;

VI wyczerpującego dyspozycję **art. 107 § 1 kks zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks polegającego na tym, że** od 01.06.2015r. do 21.01.2016r. w lokalu w D.(...) urządził gry na automatach (...), A. nr (...), wbrew art. 14 ust.1 i 23a Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. 2015.612.j.t. z późn. zm.), popełniając przestępstwa skarbowe zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w tym samym przepisie, a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie;

VII wyczerpującego dyspozycję **art. 107 § 1 kks zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks polegającego na tym, że** urządził gry na automatach (...), A. nr (...) od 01.02.2016r. do 11.04.2016r. oraz na automacie A. G. nr (...) od 12.04.2016r. do 22.06.2016r. w lokalu w D. (...)(...)-(...) Ż., wbrew art. 14 ust.1 i 23a Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. j.t. z późn. zm.), popełniając przestępstwa skarbowe zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w tym samym przepisie, a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie;

VIII wyczerpującego dyspozycję **art. 107 § 1 kks zw. z art. 37 § 1 pkt 3 kks polegającego na tym, że** urządził gry na automatach: (...), (...), A. G. (...) od 11.02.2016r. do 30.05.2016r. oraz A. G. (...) od 05.03.2016r. do 30.05.2016r. w lokalu w miejscowości Osiedle (...), wbrew art. 14 ust.1 i 23a ust.1 Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. 2015.612.j.t. z późn. zm.) oraz w tym samym czasie i miejscu prowadził reklamę gier hazardowych, wbrew art. 29 Ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych (Dz.U. 2015.612.j.t. z późn. zm.), popełniając przestępstwa skarbowe zanim zapadł pierwszy wyrok, chociażby nieprawomocny, co do któregośkolwiek

z nich i każdy z tych czynów wyczerpuje znamiona przestępstwa skarbowego określonego w tym samym przepisie, a odstępy czasu pomiędzy nimi nie są długie.

Przechodząc do strony podmiotowej należy wskazać, iż wyjaśnienia oskarżonego o braku wypełnienia po jego stronie zamiaru umyślności popełnienia przestępstwa z art. 107 § 1 kks nie polegały na prawdzie, gdyż były sprzeczne z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego. Istota przestępstwa karnoskarbowego z art. 107 § 1 kks polega na urządzaniu lub prowadzeniu gry losowej, gry na automacie lub zakładu wzajemnego wbrew przepisom ustawy z dnia 19.11.2009 roku o grach hazardowych lub warunkom koncesji lub zezwolenia. Przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kks ma charakter formalny, jest przestępstwem powszechnym, którego sprawcą może być każda osoba zdolna do ponoszenia odpowiedzialności. Przestępstwo skarbowe z art. 107 § 1 kks można popełnić tylko umyślnie w obu postaciach zamiaru – bezpośrednim i ewentualnym. Zamiar bezpośredni polega na chęci popełnienia czynu zabronionego. Zamiar ewentualny polega natomiast na tym, iż sprawca wprawdzie nie chce popełnienia czynu zabronionego, lecz przewiduje realną możliwość jego popełnienia i mimo wszystko godzi się na to. Istotą zamiaru ewentualnego jest to, że występuje zawsze w związku z jakimś zachowaniem celowym i oznacza akceptację możliwości, że to zachowanie może realizować znamiona czynu zabronionego albo wywołać skutek objęty takimi znamionami.

Nie wymaga szerszych analiz, że przepis art. 107 § 1 kks jest normą blankietową i dla skompletowania znamion opisanego tam występku konieczne jest sięgnięcie do przepisów ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych, zwanej dalej ustawą. Stosownie do treści art. 3 ustawy urządzanie i prowadzenie działalności w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych i gier na automatach jest dozwolone wyłącznie na zasadach określonych w ustawie, te zaś określają art. 14 ust 1 ustawy oraz art. 6 ust. 1 ustawy.

Zachowanie sprzeczne z treścią przepisu art. 6 ust. 1 ustawy o grach hazardowych może stanowić podstawę do pociągnięcia do odpowiedzialności karnoskarbowej za czyn z art. 107 § 1 kks. Zgodnie z jego brzmieniem (na daty zarzutów), działalność w zakresie gier na automatach mogła być prowadzona na podstawie udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna gry. Ten przepis nie miał, i także po zmianie treści obowiązującej od dnia 3 września 2015 r., nie ma charakteru technicznego, co wykazano w powołanej wyżej uchwale Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2017 r., odwołując się do orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości UE z dnia 13.10.2016r. w sprawie C-303/15.

Jak już wyżej zauważono, przepis art. 3 ust 1 ustawy traktuje, że urządzanie i prowadzenie działalności w zakresie gier losowych, zakładów wzajemnych i gier na automatach jest dozwolone wyłącznie na zasadach określonych w ustawie. Działalność w zakresie gier na automatach, w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz.U. Nr 201, poz. 1540 ze zm.), urządzana bez stosownej koncesji oraz poza kasynem gry, jest zawsze działalnością nielegalną (uzasadnienie wyroku SN z dnia 16 marca 2017 r. V KK 21/17). Dlatego też, każdy kto spełnia powyższe kryteria zakwalifikowania go jako urządzającego grę hazardową, bez względu na formę prawną oraz gdy miejscem urządzenia gry nie będzie kasyno gry, narusza przepisy ustawy karnoskarbowej.

Oskarżony nie może skutecznie podnosić braku świadomości bezprawności swoich działań, czy skutecznie odwoływać się do konstrukcji błędu wyrażonej czy to w art. 10 § 1 kks, czy w art. 10 § 3 kks, czy to art. 10 § 4 kks. Już brak jednomyślności co do ocen prawnych wykluczał działanie w usprawiedliwionym błędzie. Należy tu ponownie powołać się na argumentację przytoczoną przy ocenie wyjaśnień oskarżonego.

Podzielić należy pogląd wyrażony przez Ministerstwo Finansów, potwierdzony następnie w orzecznictwie Sądu Najwyższego (postanowienie z dnia 28.04.2016r. w sprawie I KZP 1/16 - portal orzeczeń Sądu Najwyższego) co do rozumienia art. 4 ustawy nowelizującej, przepisie przejściowym, zakreślającym czas na dostosowanie prowadzenia działalności opisanej w art. 6 ustawy o grach hazardowych do przepisów znowelizowanych do dnia 01.07.2016 roku. Pogląd ten stanowi, iż adresatem normy wyrażonej w art. 4 ustawy z dnia 12.06.2015r. o zmianie ustawy o grach hazardowych są podmioty prowadzące działalność w zakresie gry na automatach zgodnie z dotychczasowym brzmieniem ustawy z dnia 19.11.2009 r. o grach hazardowych, tj. sprzed 03.09.2015r.. Argumenty przeciwnie, wyrażone w licznych pismach procesowych obrony są odosobnione, sprzeczne z racją nowelizacji i dlatego nie mogą zostać zaakceptowane.

Dlatego Sąd Rejonowy korzystając z domniemania konstytucyjności przepisów art. 6 ust. 1 oraz art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych oraz na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego, uznał w niniejszej sprawie za udowodnione, iż oskarżony M. W. wypełnił swoim zachowaniem zarówno stronę przedmiotową jak i podmiotową przestępstw karnoskarbowych szczegółowo opisanych w treści aktu oskarżenia.

Przy wymiarze kary Sąd poczytał oskarżonemu jako okoliczność łagodzącą uprzednią niekaralność oskarżonego, natomiast jako okoliczności obciążające Sąd przyjął znaczny stopień społecznej szkodliwości popełnionych czynów, rozmiar i zakres naruszeń norm przepisów ustawy o grach hazardowych, uporczywość w prowadzeniu w/w działalności przestępnej.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał, że karami adekwatnymi do stopnia winy oskarżonego i okoliczności popełnienia przez niego przestępstw są kary grzywny w wymiarze 30 stawek dziennych, w wysokości po 100 zł każda za przestępstwa opisane w punktach od I do VII oraz kara grzywny 40 stawek wysokości po 100 zł każda za przestępstwo opisane w punkcie VIII. Przy wymiarze jednostkowych kar grzywien Sąd miał na uwadze treść art. 23 § 1 i 3 kks. Kara łączna grzywny w wysokości 150 stawek dziennych należyście odzwierciedla wszystkie okoliczności sprawy i w zupełności spełni zamierzone cele zapobiegawcze i wychowawcze wobec oskarżonego i w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Kara łączna grzywny uwzględnia możliwości majątkowe i finansowe oskarżonego.

Jednocześnie Sąd orzekł na podstawie art.30 § 5 kks orzekł przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych szczegółowo opisanych w wykazach dowodów rzeczowych.

W oparciu o treść art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 618 § 1 kpk, art. 616 § 2 kpk, art. 627 kpk w zw. z art. 113 § 1 kks orzeczono o kosztach postępowania uznając, że oskarżony M. W. , jako osoba uzyskująca stałe dochody miesięcznie, jest w stanie uiścić je w całości. Natomiast wysokość opłaty wobec oskarżonego ustalona została na podstawie art. 3 ust. 1 z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).

.